

Tabel Comparativ

Proiect de Ordonanță de urgență privind căutarea persoanelor dispărute

Art.	Text proiect ordonanță de urgență	Text amendat propus	Motivare
Capitolul I- Dispoziții Generale			
Definirea unor termeni și expresii:			
Art.2	(1) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:		
	h) personal de ordine publică –personal al Poliției Române, Jandarmeriei Române, Poliției de Frontieră Române sau Poliției locale cu atribuții în domeniul ordinii publice;	h) personal de ordine publică – personal al Poliției Române, Inspectoratului General pentru Imigrari , Jandarmeriei Române, Poliției de Frontieră Române sau Poliției locale cu atribuții în domeniul ordinii publice;	HG nr. 639/2007 privind structura organizatorică și atribuțiile Inspectoratului General pentru Imigrări art. 5 Inspectoratul General îndeplinește următoarele atribuții principale: a) în domeniul migrației: 11. întreprinde demersurile legale corespunzătoare pentru clarificarea situației juridice a străinilor minori neînsoțiți;
		l) actele întocmite pe parcursul cercetării administrative sunt realizate de către organele de cercetare	Pentru continuitatea probelor și eficientizarea întregului proces de căutare a persoanei dispărute, corelarea actelor întocmite pe parcursul cercetării administrative cu normele din CPP sunt necesare.

		penală ca urmare a punerii în executare a măsurilor de căutare a persoanei dispărute și reprezintă procese-verbale, în sensul CPP, constituind mijloace de probă în procesul penal.	
Principiile activității de căutare a persoanelor dispărute			
Art.3	Procedurile administrative și metodele specifice activității de căutare a persoanelor dispărute, prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, se desfășoară potrivit următoarelor principii:		
	a) Interesul superior al persoanei dispărute – în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență se prezumă că persoana dispărută este de acord cu obținerea și utilizarea de către autoritățile publice a unor date și informații privitoare la viața sa intimă, familială și privată, necesare desfășurării unor activități urgente apte să contribuie la găsirea sa;	b) Consimțământul persoanei dispărute – în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență se prezumă că persoana dispărută este de acord cu obținerea și utilizarea de către autoritățile publice a unor date și informații privitoare la viața sa intimă, familială și privată, necesare desfășurării unor activități urgente, apte să contribuie la găsirea sa, fara ca acest lucru sa	LEGEA nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului Articolul 27(1) Copilul are dreptul la protejarea imaginii sale publice și a vieții sale intime, private și familiale. (2) <u>Este interzisă orice acțiune de natură să afecteze imaginea publică a copilului sau dreptul acestuia la viață intimă, privată și familială</u> <i>In cazul in care se doreste mentionarea interesului superior al persoanei dispărute, atunci acesta trebuie sa tina seama de prevederile aceleiasi Legi nr. 272/2004:</i> Articolul 2 (6) În determinarea interesului superior al copilului se au în vedere cel puțin următoarele: c) istoricul copilului, având în vedere, în mod special, situațiile de abuz, neglijare, exploatare sau orice altă formă de violență asupra copilului, precum și potențialele situații de risc care pot interveni în viitor;

		afecteze imaginea publica ori dreptul la viata intima, privata si familiala.	
	b) prioritatea cazurilor noi de dispariție–activitățile desfășurate pentru căutarea unei persoane în primele 48 de ore de la momentul sesizării dispariției acesteia au prioritate în raport cu activitățile desfășurate pentru căutarea persoanelor a căror dispariție a fost sesizată în urmă cu mai mult de 48 de ore;		<p>Sunt necesare mai multe criterii de prioritizare sau definire a termenului de „caz nou de dispariție” raportat la un criteriu temporar. De exemplu, conform acestei reglementări, o sesizare efectuată în data de 14.09.2020 în care se reclamă o dispariție din 1.05.2020, are prioritate față de o sesizare din 11.09.2020 în care se reclamă o dispariție din 10.09.2020. Prin urmare, măsura nu este efectivă prevăzând numai pentru faptul că sesizarea dispariției este mai veche de 48 de ore, însă dispariția propriu-zisă poate fi mult mai recentă decât în cazul care este considerat prioritar.</p> <p>De asemenea, prioritizare doar pe elementul de timp nu este suficientă, deoarece nu consideră elemente de gravitate a dispariției unei persoane, și anume un caz de dispariție mai vechi de 48 ore poate fi mult mai grav decât unul nou, dacă persoana dispărută anterior se află în pericol ce îi afectează sănătatea, integritatea corporală sau viața.</p> <p>Așadar, prioritizarea cazurilor trebuie făcute atât pe criteriu de timp cât și în funcție de pericolozitatea dispariției respective.</p>
	f) nediscriminarea–căutarea persoanelor dispărute se desfășoară fără discriminare pe teme de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie ori apartenență politică, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA ori pentru alte împrejurări de același fel.	f) nediscriminarea – căutarea persoanelor dispărute se desfășoară fără discriminare pe teme de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie ori apartenență politică, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau	<p>Se constată că prezenta definiție preia criteriile de nediscriminare menționate de Ordonanța nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu omisiunea ”statutul de refugiat sau azilant”.</p> <p>”Art. 2. - (1) În prezenta ordonanță, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex sau orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată sau orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau</p>

		infecție HIV/SIDA, statutul de refugiat sau azilant , ori pentru alte împrejurări de același fel.	a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice. Art. 4. - În înțelesul prezentei ordonanțe, categorie defavorizată este acea categorie de persoane care fie se află pe o poziție de inegalitate în raport cu majoritatea cetățenilor datorită originii sociale ori unui handicap, fie se confruntă cu un comportament de respingere și marginalizare datorită unor cauze specifice cum ar fi o boală cronică necontagioasă ori infectarea HIV, statutul de refugiat sau azilant. ”
CAPITOLUL II Cadrul organizator			
Secțiunea 2 —Unitatea centrală pentru persoane dispărute			
Art. 6	(2) Unitatea centrală pentru persoane dispărute îndeplinește, în principal, următoarele atribuții:		
	c) elaborează ghiduri, formulare standardizate și manuale de bune practici, destinate a fi utilizate în activitatea de căutare a persoanelor dispărute;	c) elaborează ghiduri, inclusiv pentru prevenirea disparițiilor sau răpirilor , formulare standardizate și manuale de bune practici, destinate a fi utilizate în activitatea de căutare a persoanelor dispărute și asigură pregătirea unitară a personalului unităților teritoriale pentru persoane dispărute;	Este, de asemenea, necesară elaborarea unor ghiduri și/sau recomandări în vederea prevenirii disparițiilor/răpirilor. De exemplu, ghiduri/recomandări, cu ilustrații, de autoapărare a copiilor/minorilor față de agresori/răpitori etc.

	g) în cazurile preluate spre soluționare, organizează și coordonează întreaga activitate de căutare a persoanei dispărute, efectuează sau, după caz, solicită personalului de ordine publică să efectueze activități de căutare a unei persoane dispărute și gestionează dosarele de dispariție		Condițiile/situațiile de preluare și gestionare a cazurilor de dispariție de către unitatea centrală ar trebui să fie clar și limitativ enumerate. Această prevedere ar trebui corelată cu art. 14 alin.4.
Secțiunea a 2 –a –Persoanele partenere			
Evidența persoanelor partenere			
Art.9	(3) În cazul în care o persoană parteneră nu deține capacitățile de sprijin necesare sau nu oferă sprijinul asumat, Poliția Română poate decide neinclusiunea sau, după caz, eliminarea acesteia în/din baza de date prevăzută la alin.(2).		Este necesară reglementarea mai multor cazuri de neinclusiune în /eliminarea din baza de date a unei persoane partenere (de exemplu, reaua reputație în societate - interlopi, antecedente penale, în special elemente referitoare la comiterea de infracțiuni împotriva persoanei etc.)
CAPITOLUL III Proceduri administrative			
Secțiunea 1 –Sesizarea dispariției unei persoane			
Modalitățile de sesizare			
Art.10	(1) Dispariția unei persoane poate fi sesizată de către orice persoană, prin orice mod de comunicare.	(1) Dispariția unei persoane poate fi sesizată de către orice persoană fizica sau juridica , prin orice mod de comunicare. Instituția publică sau privată care oferă servicii rezidențiale unei	Având în vedere numărul mare de copii care dispar din centre care oferă servicii rezidențiale, considerăm necesară completarea prevederilor art. 10 alin.1.

		persoane care a dispărut are obligația sesizării unității de poliție de îndată ce constată dispariția, dar nu mai târziu de 24 de ore de la momentul părăsirii instituției.	
Preluarea sesizării			
Art.12	(2) Sesizarea se consemnează în scris de către persoana care o depune sau, cu acordul acesteia, de către polițistul care o primește. În situația în care persoana care depune sesizarea nu vorbește, nu înțelege limba română, nu se poate exprima sau prezintă handicap auditiv ori surdocecitate se asigură posibilitatea de a comunica prin interpret sau prin intermediul unei persoane cu aptitudini de comunicare, la cerere sau din oficiu. Pentru consemnarea declarației pot fi utilizate formulare tipizate puse la dispoziție de către unitatea de poliție.		Această prevedere este lipsită de aplicabilitate în condițiile în care prezentul proiect de act normativ nu prevede expres un capitol de buget pentru interpreți.
Secțiunea a-2-a Dosarul Dispariției			
Constituirea dosarului dispariției			
Art.14	4) În scopul bunei desfășurări a activității de căutare a unei persoane dispărute, în raport de circumstanțele cazului, Unitatea centrală pentru persoane dispărute poate		Condițiile/situațiile de preluare și gestionare a cazurilor de dispariție de către unitatea centrală trebuie să fie clar și limitativ enumerate. Această prevedere trebuie corelată cu art. 6 lit. g.

	prelua spre soluționare dosarul dispariției sau poate dispune preluarea acestuia de către o altă unitate teritorială decât cea competentă potrivit ordinii prevăzute la art.13 alin. (2).		
Evaluarea periodică a dosarului dispariției			
Art. 15	(1) În cazul în care persoana nu a fost găsită, șeful unității teritoriale competente are obligația de a evalua periodic, cel puțin o dată la 3 luni începând cu momentul sesizării dispariției, datele și informațiile din dosarul dispariției și de a stabili activitățile ce urmează a fi desfășurate în continuare	(1) În cazul în care persoana nu a fost găsită în termen de 1 an , șeful unității teritoriale competente are obligația de a evalua periodic, cel puțin o dată la 3 luni începând cu momentul sesizării dispariției, datele și informațiile din dosarul dispariției și de a stabili activitățile ce urmează a fi desfășurate în continuare.	Considerăm necesar a se specifica termenul de 1 an de zile în care persoana nu a fost găsită.
	(2) Unitatea centrală pentru persoane dispărute are acces la dosarul dispariției și la rezultatul evaluărilor prevăzute la alin.(1) și poate dispune desfășurarea de către unitatea teritorială competentă a unor activități de căutare a persoanei dispărute.	(2) Șeful unității teritoriale competente sau al unității centrale dispune intensificarea căutărilor atunci când sunt obținute noi date și informații care pot conduce la găsirea persoanei dispărute.	Considerăm necesară o reglementare similară celei de la art. 17 alin. 1 din proiect, respectiv intensificarea căutărilor atunci când apar noi date și informații care pot conduce la găsirea persoanei dispărute
	3) Membrii de familie și, atunci când există, reprezentantul legal al persoanei dispărute au dreptul de a fi informați cu privire la stadiul procedurilor de căutare	3) Membrii de familie și, atunci când există, reprezentantul legal al persoanei dispărute au	Termenul de 30 de zile este nejustificat de lung. Acest termen trebuie corelat cu termenul prevăzut la art. 16 alin.4 și art. 17 alin. 3.

	la cerere, verbal sau, atunci când solicită în mod expres, în scris. Informarea scrisă se transmite în termen de maximum 30 de zile de la data înregistrării solicitării.	dreptul de a fi informați cu privire la stadiul procedurilor de căutare la cerere, verbal sau, atunci când solicită în mod expres, în scris. Informarea scrisă se transmite în termen de maximum 5 de zile de la data înregistrării solicitării.	
	(4) Cu ocazia evaluărilor prevăzute la alin. (1), la nivelul unității teritoriale competente se distrug, pe bază de proces verbal, datele și informațiile din dosarul dispariției, care au fost obținute prin metode speciale de căutare a unei persoane dispărute, și care nu sunt necesare pentru realizarea activităților de găsire a persoanei dispărute.	(4) La trecerea în evidență pasivă , la nivelul unității teritoriale competente se distrug, pe bază de proces verbal, datele și informațiile din dosarul dispariției, care au fost obținute prin metode speciale de căutare a unei persoane dispărute, și care nu sunt necesare pentru realizarea activităților de găsire a persoanei dispărute.	Considerăm ca datele și informațiile din dosarul dispariției nu pot fi distruse la fiecare 3 luni, așa cum se prevede la art. 15 alin.4, ci acestea ar trebui păstrate în dosarul dispariției până la trecerea în evidență pasivă. Aceste prevederi ar trebui corelate cu art. 19 și art. 55 care reglementează urmărirea penală într-o cauză penală în care persoana dispărută are calitatea de persoană vătămată. Datele și informațiile din dosarul dispariției ar trebui să poată fi considerate probe în dosarul de urmărire penală.
Trecerea dosarului dispariției în evidența pasivă			
Art. 16	(2) În situația trecerii dosarului dispariției în evidența pasivă, semnalările din bazele de date create în scopul găsirii persoanei dispărute rămân active.	(2) În situația trecerii dosarului dispariției în evidența pasivă, semnalările din bazele de date naționale și internaționale create în scopul găsirii persoanei	În vederea eficientizării căutării, mențiunile introduce în propunerea noastră de text sunt necesare.

		dispărute rămân active. Semnalarea în bazele de date naționale, inclusiv darea în consemn la punctele de trecere a frontierei , se face de îndată ce s-a constatat dispariția unei persoane, iar semnalarea în bazele de date internaționale se face de îndată ce există suspiciunea rezonabilă că persoana dispărută a părăsit țara.	
	(3)Trecerea în evidența pasivă a dosarului dispariției se dispune de către șeful unității teritoriale competente.	(3)Trecerea în evidența pasivă a dosarului dispariției se dispune, la cererea șefului unității teritoriale competente, de către procurorul de la parchetul de pe lângă tribunalul în a cărei circumscripție se află unitatea teritorială competentă, în urma analizei informațiilor și documentelor aflate în dosar.	Pentru a elimina orice situație în care documentele și informațiile din dosarul dispariției pot conduce la săvârșirea unei infracțiuni ce are legătură cu dispariția, procurorul ar trebui să evalueze dosarul și să dispună trecerea lui în evidență pasivă.
	(4) Unitatea teritorială competentă informează,în scris,cu privire la trecerea în evidența pasivă a dosarului dispariției, cel puțin un membru de familie al	(4) Unitatea teritorială competentă informează în termen de 5 zile de la dispunerea trecerii în	Termenul de 30 de zile este nejustificat de lung. Acest termen trebuie corelat cu termenul prevăzut la art. 15 alin.3 și art. 17 alin. 3.

	persoanei dispărute, dacă există și poate fi contactat.	evidență pasivă a dosarului , în scris, cu privire la trecerea în evidența pasivă a dosarului dispariției, cel puțin un membru de familie al persoanei dispărute, dacă există și poate fi contactat.	
Redeschiderea dosarului dispariției			
Art. 17	(3)Unitatea teritorială competentă informează, în scris, cu privire la redeschiderea dosarului dispariției, cel puțin un membru de familie al persoanei dispărute, dacă există și poate fi contactat.	(3)Unitatea teritorială competentă informează în termen de 5 zile de la dispunerea redeschiderii dosarului , în scris, cu privire la redeschiderea dosarului dispariției, cel puțin un membru de familie al persoanei dispărute, dacă există și poate fi contactat.	Termenul de 30 de zile este nejustificat de lung. Acest termen trebuie corelat cu termenul prevăzut la art. 15 alin.3 și art. 16 alin. 4.
Clasarea dosarului dispariției			
Art. 18	(1)Dosarul dispariției se clasează atunci când: a)a fost găsită persoana dispărută;	1)Dosarul dispariției se clasează de către procuror, la cererea șefului unității teritoriale competente , atunci când:	Pentru a elimina orice situație în care documentele și informațiile din dosarul dispariției ar putea conține elemente referitoare la săvârșirea unei infracțiuni ce are legătură cu dispariția, procurorul ar trebui să evalueze dosarul și să dispună clasarea acestuia.
	b)a fost găsit cadavrul persoanei dispărute sau rămășițe ale acestuia;	b) a fost găsit cadavrul persoanei dispărute sau	Sunt situații în care pot fi identificate anumite părți ale corpului, dar aceasta, în fapt, nu echivalează cu decesul persoanei. De exemplu, dacă se găsește un

		rămășițe a căror lipsă face imposibilă rămânerea în viață a persoanei;	deget (sau mai multe) al persoanei dispărute, nu înseamnă că persoana nu mai poate fi în viață și, deci, căutată. Nu credem că ar fi oportună clasarea dosarului dispariției în astfel de cazuri.
		f) persoana dispărută a fost declarată moartă prin hotărâre judecătorească definitivă.	Art.18 nu prevede un termen pentru clasarea dosarului privind persoana dispărută pentru care nu a fost recuperat cadavrul (art.16. alin.1 lit.c)). Potrivit art.49 CPC se prevede că în 6 luni de la data împrejurărilor în care a avut loc dispariția persoanei în împrejurări deosebite, cum sunt inundațiile, cutremurul, catastrofa de cale ferată ori aeriană, naufragiul, în cursul unor fapte de război sau într-o altă împrejurare asemănătoare, ce îndreptățește a se presupune decesul, poate fi declarată moartă.
Accesul organului de urmărire penală la dosarul dispariției			
Art. 19	Organul de urmărire penală sesizat într-o cauză penală în care persoana dispărută are calitatea de persoană vătămată are dreptul de a consulta dosarul dispariției, indiferent de stadiul acestuia.		Această consultare ar trebui să includă toate datele și informațiile adunate în timpul cercetării administrative, motiv pentru care considerăm ineficientă distrugerea documentelor o dată la 3 luni în conformitate cu art. 15 alin.4.
CAPITOLUL IV - Metode specifice activității de căutare a persoanelor dispărute			
Secțiunea a 2-a – Activități investigative pentru obținerea de date și informații			
Activități realizate de autoritățile cu atribuții în domeniul asistenței sociale și protecției copilului			
Art.26	(1) În cazul în care persoana dispărută este minor, direcția generală de asistență socială și protecția copilului, sau, după caz, serviciul public de asistență socială în a cărei/căruia rază teritorială locuiește efectiv acesta, are obligația de a realiza, din oficiu, o evaluare a mediului social al	(1) În cazul în care persoana dispărută este minor, direcția generală de asistență socială și protecția copilului, sau, după caz, serviciul public de asistență socială în a	Considerăm că o obligație la cerere este mai eficientă decât o obligație <i>ex officio</i> .

	<p>minorului, în scopul identificării cauzelor care au contribuit la dispariția acestuia.</p>	<p>cărei/căruia rază teritorială locuiește efectiv acesta, are obligația de a realiza, la solicitarea Unității teritoriale competente, o evaluare a mediului social al minorului, în scopul identificării cauzelor care au contribuit la dispariția acestuia.</p>	
	<p>(3) Unitatea teritorială competentă are obligația de a informa, de îndată, direcția generală de asistență socială și protecția copilului cu privire la dispariția unui minor. Informarea se transmite prin orice modalitate care permite stabilirea momentului primirii acesteia de către direcția generală de asistență socială și protecția copilului.</p>	<p>(3) Unitatea teritorială competentă are obligația de a informa, de îndată, direcția generală de asistență socială și protecția copilului cu privire la dispariția unui minor daca acesta este într-o categorie supusă riscului dispariției. Informarea se transmite prin orice modalitate care permite stabilirea momentului primirii acesteia de către direcția generală de asistență socială și protecția copilului.</p>	<p>Nu pare justificată informarea cu privire la dispariția oricărui minor, ci a celor care sunt într-o categorie supusă riscului dispariției.</p>
<p>Secțiunea a 3-a – Căutarea persoanei în teren</p>			

Disponerea activității de căutare sistematică în teren			
Art.30	(1) Căutarea sistematică în teren presupune efectuarea în sistem integrat, cu resurse sporite și pe o perioadă de timp determinată, a unor activități de căutare în teren a persoanei dispărute.		
	(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) se dispun de către șeful inspectoratului de poliție județean, respectiv al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, la propunerea unității teritoriale competente care are în lucru dosarul dispariției, atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: a) potrivit datelor și informațiilor deținute, există posibilitatea ca persoana dispărută să se afle într-o zonă determinată; b) raportat la circumstanțele concrete ale cazului, căutarea sistematică în teren ar putea conduce la găsirea persoanei dispărute.	(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) se dispun, de îndată , de către șeful inspectoratului de poliție județean, respectiv al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, la propunerea unității teritoriale competente care are în lucru dosarul dispariției, atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:	Considerăm necesară precizarea momentului dispunerii acțiunilor prevăzute la alin. (1).
Coordonarea activității de căutare sistematică			
Art.31	(1) Coordonarea activității de căutare sistematică în teren se asigură de către grupul de coordonare teritorial și, după caz, de grupul de coordonare central.		
	(4) Grupul de coordonare central se constituie la nivelul Inspectoratului	(4) Grupul de coordonare central se constituie la	Condițiile în care Grupul de coordonare central se constituie ar trebui menționate mai clar.

	<p>General al Poliției Române, atunci când activitatea de căutare sistematică în teren se desfășoară într-un dosar de dispariție preluat spre soluționare de către și este declanșat mecanismul „Alertă dispariție copil”. Grupul de coordonare central este condus de un adjunct al inspectorului general al Poliției Române.</p>	<p>nivelul Inspectoratului General al Poliției Române ori de câte ori este necesar sau atunci când activitatea de căutare sistematică în teren se desfășoară într-un dosar de dispariție preluat spre soluționare de către Unitatea centrală pentru persoane dispărute...</p>	
	<p>(5) Grupurile de coordonare au în componență personal cu funcții de conducere din cadrul unităților Poliției Române, Jandarmeriei Române, Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, Poliției Locale și, după caz, Poliției de Frontieră Române implicate în activitatea de căutare sistematică în teren. Din componența grupului de coordonare central pot face parte și reprezentanți ai altor structuri ale Ministerului Afacerilor Interne sau ai altor instituții publice.</p>	<p>(5) Grupurile de coordonare au în componență personal cu funcții de conducere din cadrul unităților Poliției Române, Jandarmeriei Române, Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, Poliției Locale și, după caz, Poliției de Frontieră Române și Inspectoratului General pentru Imigrari implicate în activitatea de căutare sistematică în teren. Din componența grupului de coordonare central pot face parte și reprezentanți ai altor structuri ale Ministerului Afacerilor</p>	<p>In corelare cu propunerea facuta la articolul 2 lit. h).</p>

		Interne sau ai altor instituții publice.	
Procedura autorizării utilizării metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute			
Art 38	(5) Prin acces la un sistem informatic se înțelege pătrunderea într-un sistem informatic sau mijloc de stocare a datelor informatice fie direct, fie de la distanță, prin intermediul unor programe specializate ori prin intermediul unei rețele, în scopul de a identifica date și informații care să contribuie la găsirea persoanei dispărute.		
	(6) Prin interceptarea comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare la distanță se înțelege interceptarea, accesul, monitorizarea, colectarea sau înregistrarea comunicărilor efectuate prin telefon, sistem informatic ori prin orice alt mijloc de comunicare.		
Art.39	(1) Metodele speciale de căutare a unei persoane dispărute se utilizează în baza autorizației emise de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul tribunalului în a cărei circumscripție se află unitatea teritorială competentă, în condițiile prevăzute la art.40.	(1) Metodele speciale de căutare a unei persoane dispărute se utilizează în baza autorizației emise de judecătorul de drepturi și libertăți în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte	Metodele speciale de căutare includ o serie de tehnici de supraveghere sau cercetare care, potrivit CPP și jurisprudenței Curții Constituționale, nu pot fi realizate anterior începerii urmăririi penale, întrucât sunt folosite numai în cazul de suspiciuni rezonabile cu privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni (dispozițiile art. 139 alin. (1) lit. a) și art. 140 alin. (2) CPP). Această lege specială ar trebui corelată cu normele din CPP care reprezintă dreptul comun în această materie. În cazul în care dispariția unei persoane prezintă elemente de pregătire sau săvârșire a unei infracțiuni, iar între timp s-au folosit metodele speciale de căutare așa cum sunt prevăzute de această inițiativă legislativă, probele obținute pe parcursul aplicării acestora nu pot fi folosite în procesul penal

		<p>procurorul care a formulat cererea, în condițiile prevăzute la art.40.</p>	<p>pentru că sunt lovite de nulitate absolută potrivit art. 102 <u>alin.(3)</u> din Codul de procedură penală.</p> <p>Pentru aceste motive, organele care pot participa la realizarea acestora sunt numai organele de urmărire penală enumerate la art. 55 <u>alin. (1)</u> din Codul de procedură penală, respectiv procurorul, organele de cercetare penală ale poliției judiciare și organele de cercetare penală speciale și pot fi reglementate numai în concordanță cu prevederile CPP privind metodele speciale de supraveghere și cercetare penală (art 138-147 CPP). Prin urmare, se impune corelarea normelor din această inițiativă legislativă cu cele din CPP.</p>
	<p>(2) Pentru obținerea în regim de urgență a unor date și informații privind localizarea electronică a persoanei dispărute, prin excepție de la alin.(1), metodele speciale de căutare a unei persoane dispărute prevăzute la art.38 alin.(1) lit.a)-c) se utilizează fără autorizație, în condițiile prevăzute la art.41.</p>	<p>(2) Pentru obținerea în regim de urgență a unor date și informații privind localizarea electronică a persoanei dispărute, prin excepție de la alin.(1), metodele speciale de căutare a unei persoane dispărute prevăzute la art.38 alin.(1) lit.a)-c) se utilizează numai cu autorizația procurorului. Procurorul are obligația de a sesiza, în termen de cel mult 24 de ore de la expirarea măsurii, judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece</p>	<p>A se vedea comentariul de la alin.(1). Pentru respectarea principiului constituționalității și legalității (clarificări în decizia CC 51/2016) metodele speciale de căutare care includ metode speciale de supraveghere și cercetare trebuie aplicate în conformitate cu prevederile CPP care stabilește neechivoc că doar procurorul are obligația de a cere a judecătorului de drepturi și libertăți autorizarea acestor măsuri.</p>

		<p>cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care a emis ordonanța, în vederea confirmării măsurii, înaintând totodată un proces-verbal de redare rezumativă a activităților de supraveghere tehnică efectuate și dosarul cauzei.</p>	
Art.40	<p>(1) Autorizarea utilizării metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute se dispune atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:</p> <p>a) datele și informațiile necesare găsirii persoanei dispărute nu ar putea fi obținute în alt mod sau obținerea în alt mod ar pune în pericol sănătatea, integritatea corporală sau viața persoanei dispărute;</p> <p>b) măsura este necesară și proporțională, date fiind particularitățile cauzei, importanța datelor și informațiilor care urmează a fi obținute sau pericolul în care se poate afla persoana dispărută.</p>		

	<p>(2) Cererea pentru obținerea autorizării prevăzute la alin.(1) se formulează de către unitatea teritorială competentă și cuprinde:</p> <p>a) indicarea metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute care se solicită a fi autorizate;</p> <p>b) numele, prenumele și alte date de identificare a persoanei dispărute;</p> <p>c) argumentarea faptului că datele și informațiile necesare găsirii persoanei dispărute nu ar putea fi obținute în alt mod sau obținerea în alt mod ar pune în pericol sănătatea, integritatea corporală sau viața persoanei dispărute.</p>	<p>2) Cererea pentru obținerea autorizării prevăzute la alin.(1) se formulează de către procuror, la cererea șefului unității teritoriale competente și cuprinde:</p> <p>a) indicarea metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute care se solicită a fi autorizate;</p>	<p>A se vedea comentariul de la art.39 alin.(1). Pentru respectarea principiului constituționalității și legalității (în conformitate cu decizia CC 51/2016) metodele speciale de căutare care includ metode de supraveghere și cercetare tehnică trebuie aplicate în conformitate cu prevederile CPP care stabilesc neechivoc că doar procurorul are obligația de a cere a judecătorului de drepturi și libertăți autorizarea acestor măsuri și nu poliția.</p>
	<p>(3) Cererea se soluționează în termen de maximum 24 de ore de la înregistrarea acesteia la tribunalul în a cărei circumscripție se află unitatea teritorială competentă, în camera de consiliu, fără citarea unor părți.</p>	<p>(3) Cererea se soluționează în aceeași zi, în camera de consiliu, fără citarea unor părți. Participarea procurorului este obligatorie.</p>	<p>Pentru a asigura celeritatea soluționării cererii necesare în cazul dispariției unei persoane este necesară soluționarea acesteia în aceeași zi, așa cum prevede art.140 alin.(3) CPP.</p> <p>A se vedea comentariul de la alin.(1). Pentru respectarea principiului constituționalității și legalității (în baza deciziei CC 51/2016) metodele speciale de căutare care includ metode de supraveghere și cercetare tehnică trebuie aplicate în conformitate cu prevederile cu CPP care stabilește neechivoc că doar procurorul are obligația de a cere a judecătorului de drepturi și libertăți autorizarea acestor măsuri și nu poliția. Ca urmare participarea procurorului este obligatorie.</p>
Confirmarea judecătorului de drepturi și libertăți			
Art.42	<p>(1) Unitatea teritorială competentă are obligația de a solicita judecătorului prevăzut la art.39 alin. (1) confirmarea</p>	<p>CADO: (1) La cererea șefului unității teritoriale</p>	<p>Metodele speciale de căutare includ o serie de tehnici de supraveghere sau cercetare tehnică care potrivit CPP și jurisprudenței Curții Constituționale nu pot fi realizate anterior începerii urmăririi penale, întrucât sunt folosite numai</p>

	utilizării, în condițiile prevăzute la art. 41, a metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute.	competente, procurorul are obligația de a solicita judecătorului prevăzut la art.39 alin. (1) confirmarea utilizării, în condițiile prevăzute la art. 41, a metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute.	<p>în cazul de suspiciuni rezonabile cu privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni (dispozițiile art. 139 alin. (1) lit. a) și art. 140 alin. (2) CPP)). Prin urmare, se impune corelarea acestor norme cu cele din CPP.</p> <p>În cazul în care dispariția unei persoane prezintă elemente de pregătire sau săvârșire a unei infracțiuni, iar între timp s-au folosit metodele speciale de căutare, așa cum sunt prevăzute de această ordonanță, probele obținute pe parcursul aplicării acestora nu pot fi folosite în procesul penal pentru că sunt lovite de nulitate absolută potrivit art. 102 <u>alin. (3)</u> din Codul de procedură penală.</p> <p>Pentru aceste motive, organele care pot participa la realizarea acestora sunt numai organele de urmărire penală enumerate la art. 55 <u>alin. (1)</u> din Codul de procedură penală, respectiv procurorul, organele de cercetare penală ale poliției judiciare și organele de cercetare penală speciale și pot fi reglementate numai în concordanță cu prevederile privind metodele speciale de supraveghere și cercetare penală (art 138-147 CPP)</p>
	(2) Solicitarea se transmite imediat după emiterea dispoziției prevăzute la art.41 alin. (4). Unitatea teritorială competentă pune la dispoziția judecătorului dosarul dispariției	(2) Solicitarea se transmite imediat procurorului după emiterea dispoziției prevăzute la art.41 alin. (4). Procurorul pune la dispoziția judecătorului dosarul dispariției	Pentru respectarea principiului constituționalității și legalității (în conformitate cu decizia CC 51/2016) metodele speciale de căutare care includ metode de supraveghere și cercetare tehnică trebuie corelate cu CPP care stabilește neechivoc că doar procurorul are obligația de a cere a judecătorului de drepturi și libertăți autorizarea acestor măsuri și nu poliția.
Dispoziții comune privind punerea în executare a metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute			
Art.43	(6) Punerea în executare a metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute încetează înaintea împlinirii termenului prevăzut de autorizația prevăzută la art.40 sau de dispoziția	(6) Punerea în executare a metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute încetează înaintea împlinirii	A se vedea comentariile de mai sus.

	prevăzută la art.41, atunci când persoana dispărută a fost găsită. Unitatea teritorială competentă are obligația de a informa, de îndată, despre aceasta judecătorul care a emis autorizația sau, după caz, șeful unității de poliție care a emis dispoziția.	termenului prevăzut de autorizația prevăzută la art.40 sau de dispoziția prevăzută la art.41, atunci când persoana dispărută a fost găsită. Procurorul are obligația de a informa, de îndată, despre aceasta judecătorul care a emis autorizația ~~sau, după caz, șeful unității de poliție care a emis dispoziția.~~	
Punerea în executare a autorizației privind percheziția			
Art.44	(1) Percheziția locuinței sau sediului unor persoane nu poate fi începută înainte de ora 6,00 sau după ora 20,00, cu excepția situației când urmează să se efectueze într-un local deschis publicului la acea oră.	(1) Percheziția locuinței sau sediului unor persoane nu poate fi începută înainte de ora 6,00 sau după ora 20,00, cu excepția situației când urmează să se efectueze într-un local deschis publicului la acea oră sau când viața, sănătatea sau integritatea corporală a persoanei dispărute se află în pericol.	Considerăm important să fie extinsă percheziția între orele 20:00 și 6:00 atunci când viața, sănătatea sau integritatea corporală a persoanei dispărute se află în pericol așa cum menționează CPP, pentru a se evita situații precum cea de la Caracal.
CAPITOLUL V - Proceduri în cazul sesizării unor fapte penale			
Sesizarea organelor de urmărire penală			

Art.55	(1) În cazul în care, cu ocazia sesizării privind dispariția unei persoane sau pe parcursul activităților de căutare a unei persoane dispărute rezultă suspiciunea rezonabilă cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, la documentele întocmite prevazute la art 61 din Codul de procedură penală, unitatea de poliție atașează copii de pe documentul prin care a fost consemnată sesizarea dispariției persoanei respective potrivit art.10 alin.(3) sau art.12.	(1) În cazul în care, cu ocazia sesizării privind dispariția unei persoane sau pe parcursul activităților de căutare a unei persoane dispărute rezultă suspiciunea rezonabilă cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, la documentele întocmite prevazute la art. 61 din Codul de procedură penală, unitatea de poliție atașează copii ale dosarului dispariției constituit potrivit art.14.	Considerăm că datele și informațiile colectate în cadrul cercetării administrative pot fi utile organului de urmărire penală în vederea începerii urmăririi penale și fundamentării rechizitoriului.
CAPITOLUL X - Infracțiuni			
Sesizarea nejustificată sau lipsa sesizării dispariției unei persoane			
Art.72	(1) Împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul de drepturi și libertăți potrivit art.40 alin.(7), art.42 și art.71 alin.(6) persoana în cauză și inspectoratul de poliție județean, respectiv, Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, pot formula contestație la tribunalul din care face parte judecătorul de drepturi și libertăți, în termen de 3 zile de la data comunicării hotărârii sau de la data luării la cunoștință despre aceasta.	(1) Împotriva încheierilor pronunțate de judecătorul de drepturi și libertăți potrivit art.40 alin.(7), art.42 și art.71 alin.(6) persoana în cauză și procurorul , pot formula contestație la tribunalul din care face parte judecătorul de drepturi și libertăți, în termen de 48 de ore de la	Termenul pentru constestație ar trebui să fie de 48 de ore în conformitate cu art.204 alin.(1) CPP. Pentru claritate legislativă se va menționa închiere și nu hotărâre, iar titular al sesizării în locul polițistului ar trebui să fie procurorul. În vederea eliminării unor posibile disfuncționalități practice, ar trebui să se reglementeze mult mai clar care este completul ce poate soluționa contestația.

	Contestația nu suspendă executarea hotărârii.	data comunicării hotărârii sau de la data luării la cunoștință despre aceasta. Contestația nu suspendă executarea hotărârii.	
	(2) Contestația se judecă, în ședință publică, cu citarea persoanei care a formulat-o și a reprezentantului legal al inspectoratului de poliție județean sau al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București. Persoanele citate pot depune memorii și concluzii scrise.	(2) Contestația se judecă, ~~în ședință publică,~~ cu citarea persoanei care a formulat-o și a reprezentantului legal al inspectoratului de poliție județean sau al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București. Persoanele citate pot depune memorii și concluzii scrise.	Deoarece încheierea contestată vizează măsuri privind drepturile și libertățile persoanelor, judecarea contestației trebuie să aibe loc în ședință nepublică.
	(3) Instanța se pronunță prin sentință definitivă, în ședință publică.	(3) Instanța se pronunță prin încheiere definitivă, ~~în ședință publică.~~	<p>Această prevedere este în contradicție cu art.424 alin.(2) CPP care stipulează că instanța pronunță sentință în soluționarea cailor de atac doar împotriva hotărârilor pronunțate de către autorităților administrației publice cu activitate jurisdicțională sau de alte organe cu astfel de activitate, în cazurile prevăzute de legi.</p> <p>De asemenea, hotărârea nu este soluționată nici în primă instanță, pentru care instanța să pronunțe sentință (art 424 alin. (1) CPP).</p> <p>În această situație, instanța se va pronunța prin încheiere conform art 204 CPP.</p> <p>Deoarece hotărârea contestată vizează măsuri privind drepturile și libertățile persoanelor, judecarea contestației trebuie să aibe loc nepublic.</p>

	(4) Sentința se comunică persoanei în cauză și inspectoratului de poliție județean sau Direcției Generale de Poliție a Municipiului București.	(4) Încheierea se comunică persoanei în cauză și inspectoratului de poliție județean sau Direcției Generale de Poliție a Municipiului București.	Vezi motivarea de la alin (3).
CAPITOLUL X - Infracțiuni			
Lipsa sesizării dispariției unei persoane ori sesizarea nejustificată a dispariției unei persoane			
Art 73		(4) Lipsa sesizării, de îndată, de către reprezenații legali, a dispariției unei persoane se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.	Considerăm necesară responsabilizarea directă a reprezentanților legali ai unui minor de a anunța imediat dispariția persoanei aflate în grija sa.
Intrarea în vigoare a ordonanțe de urgențăi			
Art.79	Cu excepția art.5 alin.(2) și (3), art.6 alin.(1), art.7 alin.(1), art.22 alin.(3), art.53 alin.(2), art.67 alin.(7), art.74 și art.76, prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare în termen de 4 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.		Crearea unor protocoale și proceduri aplicabile în cazul minorilor dispăruți, în special cei neînsoțiți. Directorii Centrelor de Recepție, Cazare și Proceduri pentru Solicitanții de Azil, respectiv ai Centrelor din cadrul Direcțiilor Generale de Asistență și Protecție a Copilului, au obligația raportării dispariției unui minor străin, indiferent de statutul acestuia, care se află cazat în Centru, respectiv, în responsabilitatea acestuia, către unitatea de poliție competentă potrivit prezentului act normativ.

			<p>Datele despre dispariția minorilor străini trebuie introduse în Sistemul de Informații Schengen; în același mod, trebuie ținută legătura cu biroul național SIRENE și trebuie solicitată o informare din partea INTERPOL, respectiv EUROPOL, acolo unde este relevant.</p> <p>Prin ordin comun de ministru se vor stabili metodologia și procedurile de raportare și răspuns sistematic în cazurile minorilor neînsoțiți dispăruți.</p>
--	--	--	--